

Hanna Ranssi-Matikainen ja Heikki Ranssi

TEKSTI **ULLA-MAIJA LAMMI-KETOJA**
KUVAT **SARI SAVELA** JA HAASTATELTUJEN KUVA-ARKISTO

— KÄVIMME —

teologisia keskusteluja

Heikki Ranssille ja hänen tyttärelleen Hanna Ranssi-Matikaiselle joukkojen johtaminen edestä ei ole ongelma.

HEIKKI KERTOO:

Hanna nautti seikkailullisesta toiminnasta

TEIMME PERHEESSÄ PALJON MARJA- JA SIENIRETKIÄ. Hanna, innokas partiolainen, istui välillä kannonnokassa vuoleskelemassa. Hän oli hyvä uimari ja teki hienoja uimahyppyjä. Jotkuthan saattavat molskahtaa veteen noin vain mahalleen, mutta Hannalla oli lahjakkuutta lajiin. Hän suoritti kaikki mahdolliset uimatutkinnot. Ne sujuivat helposti, vain pitkän matkan sukellusta piti harjoitella enemmän. Valmentajat olivat hänestä kiinnostuneita, ja olisivat halunneet ryhtyä häntä kouluttamaan. Meidän tilanteessamme se olisi ollut kuitenkin liian sitovaa. Hanna oli lapsena peloton ja nautti seikkailullisesta toiminnasta. Kerran vein hänet Näsijärven aalloille kokemaan, miten vene keikkuu myrskyssä. Siihen aikaan säännöt olivat väljempinä eikä meillä ollut pelastusliivejä. Olin kuitenkin toiminut veneen kanssa lapsesta saakka ja hallitsin homman. Joskus istuimme yhdessä laiturinnokassa ja katsoimme luonnon uljasta näytelmää: syyssala-

mointia. Kerran salama iski läheiseen kalliioon ja puita kaatui.

Hengellisyys oli perheessämme luontevasti läsnä, iltaisin tytöille luettiin Lasten Raamattua ja sunnuntaisin käytiin jumalanpalveluksissa. En pitänyt pitkiä saarnapuheita. Vapaa-aikaamme vietimme usein vanhemman pariskunnan, **Allin** ja **Aleksin** kesämökillä Kurussa. Siellä Aleksin vanha kansakoulunopettajana järjesti opetusta, joka Hannan mielestä oli pitkäväteistä. Hän tekikin usein asiaa ulkokäymälään, mutta Hannan harmiksi Aleksin jatkoi puhetta vasta sitten, kun Hanna tuli takaisin paikalleen.

Hanna oli myös taitava viulisti. Hänen tätinsä, siskoni **Leena** oli pankissa töissä ja Hanna saattoi mennä häntä koulun jälkeen tervehtimään viulu kainalossaan. Täti pyysi Hannaa soittamaan pankin henkilökunnalle ja hän sai esityksestään vähän likkaa. Vieläkin joskus sukupippaloissa pyydän häntä soittamaan. Hannalla on ollut aina taipumusta esiintymiseen. Se on meissä samanlaista. Minäkin olen esiintynyt pienestä saakka ja käynyt myös näytelmän ohjaamiskurssin.

Isä ja tytär on kuvattu Havis Amandan patsaan läheisyydessä Helsingissä. Ranssin perheellä oli tapana käydä näissä maisemissa kävelyllä, kun perhe asui Helsingin keskustassa.

Ranssit perhekuvasa. Hanna kuvassa oikealla. Heikin sylissä perheen nuorimmainen.

KEITÄ?

Heikki Ranssi

- Kristillisen avioliittotyön uranuurtaja Suomessa. Johtanut puolisonsa Paula Ranssin kanssa Paremmän avioliiton perheleirejä 41 vuotta.
- Rakennusinsinööri, työskennellyt toimittajana ja päätoimittajana Insinööri uutisissa 1968–1973 ja Rakennuslehdessä 1973–1994.
- Puoliso Paula Ranssi, kolme tytärtä, kolme vävyä ja seitsemän lastenlasta.

Hanna Ranssi-Matikainen

- Parempi avioliitto ry:n toiminnanjohtaja.
- Teologian tohtori. Väitöskirja *Yhdessä sittenkin – Kokemukset erokriisistä, vertaistuesta ja muutoksesta parisuhteessa* 2012.
- *Paremmän avioliiton rakkauspankki* 2009.
- ABC+ -lehden, päätoimittaja.
- Puoliso Pekka Matikainen ja kolme lasta

Hanna jakoi mainoksia, joita mekin Paulan kanssa lajittelimme. Vein autolla Hannaa jakelukierrokselle ja joskus taisin vähän itsekin pudotella mainoksia postikuukuisia. Pullojen keruu oli myös yksi Hannan tulonlähde. Vapun seutu oli erityisen otollista aikaa näille bisneksille, hän löysi joskus oikein pullorysiä. Myös taskurahat ja kotitöistä saadut palkkiot kartuttivat hänen tiliään. Hän hankki säästöillään 17-vuotiaana isokoisen surffilaudan. Usein hänet piti noutaa veneellä järven selältä, kun tuuli ei suosinut kotiinpäin paluuta, voimat loppuivat ja purje köllötti vedessä.

Pyrimme järjestämään ruokailutilanteet perheessämme sellaisiksi, että pöy-

dässä viihdyttiin pitkään. Tapakulttuurin opettaminen liittyi tähän asiaan luontevasti ja sama meininki jatkuu nyt lastenlasten kanssa.

Olen iloinen ja ylpeä siitä, että Hanna jatkaa yhdessä Pekan kanssa aloittamaamme avioliittotyötä. Hanna on ”syönyt ja juonut” ammatin itseensä ja tuntee hyvin kuviot. Hannan piti alun alkaen tehdä väitöskirja ihan muusta aiheesta, mutta se meni onneksi myttyyn. Silloin olimme vähän huolestuneita, kun hän teki väitöskirjaa, kirjoitti *Paremmen avioliiton rakkauspankia* ja samaan aikaan he puursivat homeromonttia asunnossaan. Rukoilimme silloin paljon heidän puolestaan.

HANNA KERTOO:

Sain olla miesten pelissä maalivahtina

Hanna Ranssi
vauvana

ISÄNI VEI MEITÄ USEIN RETKELLE: Uimaan Mustikkamaalle tai Linnanmäelle. Siellä istuimme seuraamassa ulkoilmalavan esityksiä. Bravuuri oli moottoripyöräilijä trapetsilla. Talvisin rakennettiin lumilinnaa. Yhdessä olemisemme oli aktiivista luonnossa liikkumista. Teimme myös yökävelyjä. Uimahallissa käytiin vähintään kolme kertaa viikossa. Koska äiti teki iltaisin toimittajan töitä, isän tehtävä oli järjestää meille tytöille ohjelmaa. Hän osasi myös satuja ulkoa ja esitti niitä eläytyen, toisinaan hän myös liikkui. Nykyisinkin, jos hänellä on puheessaan tauko, tiedän ettei hän liikutukseltaan heti pysty sanomaan seuraavaa sanaa.

Isällä oli miesten raamattupiiri, joka pelasi kesäisin jalkapalloa. Sain olla usein mukana maalivahtina. Koin, että minut otettiin vakavasti. Kävin isän kanssa myös lukuisia teologisia keskusteluja.

Kaikesta huokui, että ei ollut asiaa, mitä en voisi sukupuoleni vuoksi tehdä. Isäni asenne oli ”mene ja tee”. Rippilahjaksi sain mopon. Ajoin myös moottoripyöräkortin ja keräsin rahaa prätkää varten. En kuitenkaan hankkinut sitä, vaan käytin rahat matkusteluun. Muistan, että vanhempani eivät olleet innostuneita kahden viikon Kyproksen matkastani, jonne lähdin yhdessä ystäväni kanssa 17-vuotiaana. Siitä tuli etukäteen vähän

sanomista. Muutenkin isä oli tarkka myöhäisistä iltamenoista ja oli valmis viemään ja hakemaan minua.

Niin kauan kuin muistan, isäni on ollut eri tapahtumissa mikin takana. Hänellä on luontainen kyky johtaa joukkoja edestä. Isän puolen suvussa on aina esiinnytty ja pidetty puheita. Minuakaan ei esiintymisen tai suuren yleisön edessä oleminen jännittä.

Kunnioitan vanhempieni tekemää vuosikymmenien mittaista avioliittotyötä. Oma tieni siihen on ollut eräänlainen hidaskäyttö. Vuonna 1999 mieheni Pekka halusi avioliittoleirille. En ollut siitä yhtä innostunut, olinhan lapsesta saakka leireillyt ja toiminut lastenhoitajana. Pekka halusi kuitenkin nähdä, miten leiri toimii. Seuraavana vuonna pidimme siellä jo luennon ja vuonna 2006 toukokuussa isäni pyysi meitä johtamaan lastenleiriä. Koin silloin, että Jumala sanoi minulle: ”auta isääsi”. Vuonna 2007 **Markku Kulmala** kysyi, tahtoisinko tehdä avioliittotyöhön liittyvän väitöskirjan ja vuotta myöhemmin aloin kirjoittaa avioliittomateriaalia uusiksi. HNMKY:n pääsihteeri **Timo Laulaja** pyysi minua vuonna 2011 avioliittotyön jatkajaksi. Olen itse nähnyt tässä paljon Jumalan johdatusta. Teemme tätä työtä tiiminä ja edelleenkin koen, että isä luottaa minuun ja on aina puolellani.